

# នរណាម្នាក់ ដែលយល់

មិត្តរបស់ប្រៀ មិនយល់ថាពេលមានជម្ងឺរាលាក្រពះពោះវៀនមាន  
អារម្មណ៍បែបណានោះទេ ។



ដោយ ហេលី យេនស៊ី  
( ផ្នែកទៅលើដំណើររឿងពិត )

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅ ស.រ.អ. ។

ប្រៀ បាននិយាយថា « ខ្ញុំមិនអាចទៅផ្ទះឯងបានទេនៅថ្ងៃនេះ » ។ មុខរបស់នាងមានអារម្មណ៍ក្តៅ  
ដោយសារតែភាពអាម៉ាស់ ។

មិត្តរបស់នាងបានសម្លឹងទៅនាង ។ « តែឯងបាននិយាយថានឹងទៅ ! » សាមមីបាននិយាយ ។  
« ខ្ញុំដឹង » ។ ប្រៀ បានសម្លឹងមើលទៅជើងរបស់នាង ។ « ខ្ញុំមិនសូវស្រួលខ្លួនទេ » ។ ខ្ញុំ  
សូមទោស » ។

ចេស៊ីកាបាននិយាយថា « កាលពីមុនឯងក៏និយាយអីចឹងដែរ » ។  
ប្រៀ គ្មានអ្វីនិយាយទៀតទេ ។ នាងបានប្រាថ្នាថា នាងអាចទៅផ្ទះរបស់សាមមី ។ ប៉ុន្តែនាងឈឺ  
ពោះខ្លាំងណាស់ថ្ងៃនេះ ។ នាងត្រូវទៅផ្ទះហើយសម្រាក ។



ប្រៀ មានជម្ងឺរាលាក្រពះពោះវៀន ។ វាធ្វើឲ្យក្រពះនាងឈឺ ហើយវាពិតជាឈឺណាស់ ។  
សឹងតែរាល់ថ្ងៃ ក្រពះរបស់នាងឈឺយ៉ាងហោចណាស់ក៏តិចតួចដែរ ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃខ្លះឈឺខ្លាំងជាងថ្ងៃ  
ផ្សេងទៀត ។ ថ្ងៃនេះគឺជាថ្ងៃដែលឈឺខ្លាំងណាស់ ។ នាងបានប្រាថ្នាថា នាងអាចរើសថ្ងៃដែលនាង  
ឈឺខ្លាំងបាន ។ វាហាក់ដូចជាក្រពះរបស់នាងឈឺខ្លាំងរាល់ពេលណាដែលនាងចង់ធ្វើអ្វីសប្បាយ ។  
សាមមីបាននិយាយទៅកាន់ចេស៊ីកាថា « តោះទៅហ្នឹងទៅ » ។  
នៅពេលប្រៀ បានទៅដល់ផ្ទះ នាងបានលេបថ្នាំរបស់នាង ។ បន្ទាប់មក នាងព្យាយាមចូល  
គេង ។ ប៉ុន្តែនាងឈឺខ្លាំងណាស់ ។  
ម៉ាក់ និងប៉ាបានចូលមកមើលនាង ។ ប៉ាបានអង្គុយនៅលើគ្រែរបស់នាង ។ « តើកូនមាន  
អារម្មណ៍យ៉ាងណាដែរ ? »  
ប្រៀបាននិយាយ « មិនអីទេ ថ្នាំបានជួយខ្លះៗហើយ » ។  
ម៉ាក់បាននិយាយថា « ម៉ាក់សោកស្តាយណាស់ដែលកូនមិនបានទៅលេងផ្ទះសាមមី » ។



ប្រៀ រលីងរលោងទឹកភ្នែក ។ « វាមិនយុត្តិធម៌សោះ ! មិត្តរបស់កូនមិនយល់ថាវាមានលក្ខណៈ  
បែបណានោះទេ ។ ប្រៀ បានគប់ខ្នើយទៅដេញវា » ។  
ប៉ាបានឱបប្រៀយ៉ាងណែន ។ « ប៉ាដឹង ។ តើកូនចង់បានការប្រសិទ្ធកិច្ចទេ ? »  
ប្រៀ បានដក់ក្បាល ។ ការប្រសិទ្ធកិច្ចតែងតែជួយនាងឲ្យមានអារម្មណ៍ស្រួលសាន្តជាងថ្ងៃ ។  
ប៉ាបានដាក់ដៃរបស់គាត់លើក្បាលប្រៀ ហើយប្រសិទ្ធកិច្ចនាងបានសម្រាក និងទទួលបានការ  
ល្អដល់មិត្ត ។ វាគឺជាការប្រសិទ្ធកិច្ចមួយដ៏ល្អ ។ វាបានជួយនាងចង់ចាំថាព្រះរាជកិត្យានុភាព  
នាង ។ ប៉ុន្តែនាងនៅតែមិនសប្បាយចិត្តចំពោះមិត្តរបស់នាង ។  
បន្ទាប់ពីការប្រសិទ្ធកិច្ច ម៉ាក់ និងប៉ាបានចាប់ប្រៀពីមុនចូលគេង ។ ពួកគេចេញទៅដើម្បីឲ្យ  
ប្រៀអាចគេង ។  
ប្រៀ បានដាក់ខ្លួនចុះ ហើយបិទភ្នែករបស់នាង ។ ការប្រសិទ្ធកិច្ចបានជួយ ប៉ុន្តែនាងនៅតែឈឺចាប់ ។  
នាងបានលុកដង្កង់ចុះអធិស្ឋាននៅក្បែរគ្រែរបស់នាង ។ មុនដំបូង វាដូចជាការអធិស្ឋាននានា  
របស់នាងអីចឹង ។ នាងបានប្រាប់ព្រះរាជកិត្យានុភាពអំពីអ្វីដែលនាងមានអំណរគុណ និងបានទទួលសុំឲ្យ  
នាងបានឆ្ងល់ស្បើយ ។ ប៉ុន្តែលើកនេះនាងនៅបន្តទៅទៀត ។  
« ព្រះរាជកិត្យានុភាព កូនមិនសប្បាយចិត្តទាល់តែសោះ ។ កូនខកខានមិនបានចូលរួមជាមួយមិត្ត  
របស់កូន » នាងបាននិយាយ ។ « កូនមានអារម្មណ៍ឯកា ។ គ្មាននរណាម្នាក់យល់ថាកូនឈឺចាប់  
ប៉ុណ្ណាទាល់ថ្ងៃនោះទេ ។ កូននឹកពេលដែលកូនមិនទាន់ឈឺណាស់ ។  
ប្រៀ អធិស្ឋានកាន់តែយូរ នាងកាន់តែមានអារម្មណ៍ថា ព្រះរាជកិត្យានុភាពកំពុងស្តាប់ការអធិស្ឋាន  
របស់នាង ។ នាងមិនអាចមើលឃើញ និងស្តាប់ឮទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែនាងបានទទួលអារម្មណ៍ពីសេចក្តី  
ស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ។ នាងបានដឹងថា ទ្រង់ខ្វល់ព្រះទ័យអំពីអ្វីដែលនាងចង់និយាយ ។ ប្រៀ មិនចង់  
ឲ្យអារម្មណ៍នោះបញ្ចប់ទេ ។



ប្រៀ បានបន្តអធិស្ឋានរហូតដល់នាងបានទទួលប្រាប់ព្រះរាជកិត្យានុភាពអារម្មណ៍ទាំងអស់ដែល  
នាងបានមាន ។ បន្ទាប់មក មានគំនិតមួយបានផុសឡើងនៅក្នុងចិត្តរបស់នាង ។ មិត្តរបស់ប្រៀ  
នឹងមិនអាចយល់ពីអារម្មណ៍នៃការមានជំងឺរាលាក្រពះពោះវៀននោះទេ ប៉ុន្តែព្រះរាជកិត្យានុភាព និង  
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានជ្រាបដឹង ។ ទ្រង់ទាំងទ្វេបានជ្រាបនូវភាពឈឺចាប់ និងភាពឯកាដែលនាង  
មាន ។ ទ្រង់នឹងតែងតែគង់នៅជិតនាងជានិច្ច ។  
ប្រៀ បានមានអារម្មណ៍ថានាងទទួលបានការឱបដឹងដ៏បំផុត ។ បន្ទាប់ពីការអធិស្ឋានរបស់នាង  
នាងបានទៅប្រាប់ឪពុកម្តាយរបស់នាងអំពីអ្វីដែលនាងកើតឡើង ។  
« តើកូនបានយល់ស្និទ្ធក្រិត្យានុភាព ? » ម៉ាក់បានសួរ ។  
ប្រៀ បានញញឹម ។ « អត់ទេ ។ កូនបានអធិស្ឋាន » ។  
ម៉ាក់បានមើលដោយក្តីភ្ញាក់ផ្អើល ។ « យើងនិយាយរក្រីស្ទស្តីអ្វីមួយសន្ទុះដំហើយ ។ កូននៅបន្ត  
អធិស្ឋានរហូតមែន ?  
តើវាពិតជាឈ្ងុណាស់មែនទេ ? ប្រៀ បានដក់ក្បាល ។ « វាហាក់ដូចជាការឱបយ៉ាងណែន  
មួយ ។ ព្រះរាជកិត្យានុភាព និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជ្រាបដឹងពីអារម្មណ៍របស់កូន ។ ដោយសារទ្រង់ទាំងទ្វេ  
កូនមិនមានអារម្មណ៍ឯកាទៀតឡើយ ! » ●